

Θρησκευτικά Κωνσταντής Ανδρεσάκης

Διάλογος(Πλοίαρχος Νέμο και Ιωνάς)

Ο Ιωνάς βουλιάζει μέσα στην θάλασσα. Το σκοτάδι βαθύ, δεν μπορεί να αναπνεύσει, αφήνεται... Ξαφνικά κάτι τον τράβηξε και βρίσκεται σε ένα περίεργο στεγνό μέρος όπου μπορεί να αναπνεύσει πάλι.

Ιωνάς: Τι είναι εδώ; Ποιος είσαι εσύ;

Νέμο: Είμαι ο πλοίαρχος Νέμο. Βρίσκεσαι μέσα στο "σπίτι μου". Στο υποβρύχιο μου τον Ναυτίλο.

Ιωνάς: Δεν καταλαβαίνω, δεν έχω ξαναδεί κάτι τέτοιο είναι σαν να είμαι στην κοιλιά ενός κήτους. Είναι ζεστά και νιώθω ασφάλεια.

Νέμο: Πώς βρέθηκες εδώ κάτω; Στα βάθη της θάλασσας;

Ιωνάς: Παράκουσα την εντολή του Θεού μου. Φοβήθηκα. Προσπάθησα να ξεφύγω, πήγα αντίθετα από εκεί που με έστειλε. Πήρα το καράβι, αλλά θύμωσε ο Κύριός μου. Έστειλε θαλασσοταραχή. Οι ναύτες με υποψιάστηκαν, με πέταξαν στη θάλασσα για να γλιτώσουν.

Νέμο: Καταλαβαίνω την ανάγκη σου να ξεφύγεις από κάτι που φοβάσαι. Όμως τις τύψεις τις κουβαλάμε μέσα μας. Αν δεν αντιμετωπίσεις τον φόβο σου δεν θα ξεφύγεις ποτέ από αυτόν όσο μακριά κι αν φύγεις.

Ιωνάς: Πόσο ωραία μιλάς, πραγματικά νοιώθω τύψεις. Ο Θεός μου πίστεψε σε εμένα ότι μπορούσα να το κάνω . Εγώ δεν πίστεψα στον εαυτό μου. Μπορώ να καθίσω λίγες μέρες εδώ, να σκεφτώ, να προσευχηθώ, να βρω τον εαυτό μου;

Νέμο: Να μείνεις, όσο θέλεις, όταν νοιώσεις έτοιμος θα σε αφήσω στην ακτή για να κάνεις ότι θα αποφασίσεις.